

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף" ב"שאלות" ו"מראי מקומות"

השאלות/הנושא המרכזי מסומן באותיות כאלו

בכורות מו.

אדעת רבים, ואיך נעשה? עי' רש"י גטין לו, רמב"ן מכות טז, תוד"ה אבל, ריטב"א ור"ן שם בגטין, וכמה הם רבים? עי' גטין מו. תוד"ה רב, ועי' ברשב"א שם דף לו.

הרמב"ם ביאמ"ק ו' ט' פסק כדברי גמרא דידן ואף שס"ל שבועות ו' ה' שצריך לפרט הנדר? עי' שו"ת מהרי"ט ח"א קמב', מג"א קכח נח', ב"ש אבה"ע צו' לו', תפא"י בועז א'.

על דעת הרבים אין לו הפרה, והטעם? עי' תוס' גטין מו. ריטב"א ור"ן שם ורשב"א ב-לו, וכתב הרשב"א בתשובה ח"ג דש' בשם ר"ת שבדיעבד אם התיירוהו מותר, וקשה מהכא? עי' פנ"י גיטין לו. תורת גיטין שם, ושער המלך שבועות ו' ז'.

אבל לדבר מצוה וכו', כי ההוא מקרא דרדקי וכו', ועי' רמב"ן ורשב"א גיטין לו. בשם ר"ת דרק כה"ג דהוי כמו נדר בטעות שרי, (ולדבריהם אזלא קושיית המהרי"ק שורש נב'), ועי"ש ריטב"א ור"ן דפליגי.

אדריה רב אחא, וממה אדריה? עי' פרש"י, ועי' רמב"ם וראב"ד שבועות ו' ט', עי"ש רדב"ז וכס"מ.

הבא אחר נפלים, בטור יו"ד שה' כג' מחדש דבן שמונה אם יצא ראשו מת הבא אחריו בעי פדיון, ועי"ש באור הגר"א סקל"ט דתמה עליו דבבן ח' אין נ"מ ליצא חי או מת.

רש"י ד"ה הבא מעמיד את המשנה דאיירי בתאומים ואחר כלו לו חדשיו ואחד לו, ועי' אור גדול על המשניות איך שייך שאשה תחזור ותתעבר, ומה שהצריך את רש"י לפרש כן, עי' מהריט"א ס' סק"ד, ועי' יד דוד וחי' הגרי"ז.

המפלת סנדל וכו', ועי' מהרי"ק שורש קמג' מה הדין בספק מרוקם, ועי' חכם צבי קד' נודב"י יו"ד תנינא קפח', שבות יעקב ח"א פג', אבני נזר יו"ד שצח' ה', ומהריט"א ס' ז'.

והיוצא מחותך, עי' רש"י ותוס' אי בי כל גופו או רק ראשו, ודעת הרמב"ם ביכורים יא' טו' עי' מהרי"ק ומהריט"א סג' א'.

נתגיירה מעוברת, והטעם שאינו יורש, עי' רש"י דהתורה הפקירתו, ובתוד"ה נתגיירה הקשו עליה כתבו הטעם משום שגר שנתגייר כקטן שנולד, ובבאור דברי רש"י, עי' מרומי שדה, חי' הגרי"ז וחידישי רבי שמואל יבמות יב' ד'.

ומה שקודם שנתגייר מתייחס אחר אביו, עי' קובץ הערות יבמות נא' ג'.

וגדרו של ולד זה שנתגיירה אמו בעודה מעוברת, עי' רמב"ן ורשב"א יבמות מז: דפלי אי בעי גם מילה או רק טבילה ועי' קרן אורה שם, ועי' דבר אברהם ח"ג ז' ט', אחיעזר ח"ב כט' ו', וקה"י יבמות לו', ומש"כ רש"י שנתגייר בעלה עמה הוא כדי שלא יוכל למחות כשיגדיל, חיי אריה.

ע"ב

אין הראש פוטר בנפלים, גם כאן פרש"י בנדה כט. דאיירי בתאומים, עי' מהריט"א ס' ה

ואיזהו רוב ראשו משתצא פדחתו, והרמב"ם איסורי ביאה י' ו' כתב דרוב פחתו יחשב כילוד עי' ב"י יו"ד קצד' ובבדק הבית שם.

תיובתא דשמואל תיובתא, עי' שפת אמת, ובתוד"ה תיובתא כתבו לחלקבין אדם לבהמה גם לגבי יצא ראשו מת, עי' רעק"א חולין סח., ועי' מנחת אברהם.

פדחת פוטרת בכל מקום וכו', עי' פרש"י במאי נחלקו, וע"ע רמב"ם נחלות ב' ב' ובחי' הגרי"ז מה שפירש בדבריו, וע"ע בחידושים על הרמב"ם מה שדן בדבריו.

תוד"ה לאתווי, כתבו דס"ד שלידת כל הגוף גם תחשב לידה, קמ"ל, ועי' ראשית ביכורים שתמה. זה, ע"ע צאן קדשים ושפת אמת.

ימי טומאה וימי טהרה, עי' שו"ת חת"ס יו"ד קנב' מה שמתה מכאן על דברי המל"מ איסו"ב ד' ה' שכתב בשם הירושלמי דיש לה דם טוהר, וע"ע ראשית ביכורים.

ואיזו היא הכרת פנים וכו', ועי' מהריט"א ס' ב' ושפת אמת דיציאת רוב גופו דרך רגליו לא מהני כלל, ועי' חי' הגרי"ז, ועי' שב שמעתתא ז' פט"ו, שו"ת חת"ס אבה"ע ח"ב קמד' וח"א נד', ועי' עוביו"ט ס' קכז'.

רש"י הכרת עי' מה שביאר בבאור הפסוק ומה שהוצרך לזה? עי' חק נתן צאן קדשים חת"ס אבה"ע ח"א נד', ועי' שו"ת מהרש"ם ח"ז פט' אי ניתן לסמוך על סימן זה.

והתנן הוחזקו להיות משיאין עד מפי עד, ומה שלא הקשו ממה שמשיאין על פי עד אחד? עי' נודב"י מהדו"ק אבה"ע לג'.